

[Dohrmann]

politisk, og at nogle forsøger at slå plat på den.

Det er også forkasteligt, at f.eks. TV-Avisen har ofret så mange minutter på asbest, som de har gjort, men dér kan vi igen se bindeleddet fra VS via socialdemokratiet over til de røde venner i TV-Avisen. Det er sådan noget, der skaber en panikagtig stemning, og det er absolut ikke noget, de politiske partier – heller ikke TV-Avisen – kan prale af, tværtimod.

Jeg står her med en opgørelse udarbejdet af civilingeniør Torben Jepsen, hvor han har forsøgt at sætte det hele lidt på plads. Der står i hans oversigt, at bilkørsel i USA giver dødsfald i 1.600 tilfælde, skisport 40 timer om året i 220 tilfælde, naturlig baggrundsstråling (kræft) i 110 tilfælde, passiv rygning (kræft) i 75 tilfælde, lynnedslag i 3 tilfælde og endelig asbest i miljøet (kræft) i 1 tilfælde.

Selvfølgelig skal vi så vidt muligt undgå den slags farlige produkter, men er det rimeligt at fremsætte et beslutningsforslag om, at vi nu skal have et asbestfrit Danmark? Så vidt jeg ved, anvender man asbest i over 3.000 produkter. Jeg hørte en udtalelse i radioen i går af en repræsentant for LO, som opfordrede folketinget til at slå koldt vand i blodet og tage den med ro, fordi man var opmærksom på problematikken. Vedkommende LO-repræsentant mente faktisk, at LO sammen med arbejdsgiverne nok skulle finde frem til en fornuftig ordning, således at man hen ad vejen kunne finde erstatningsprodukter for asbest, og det tror jeg virkelig på nok skal lykkes.

Vi afviser disse to forslag, men vil selvfølgelig hilse det velkommen, hvis man hen ad vejen finder nogle produkter, som er fuldstændig risikofri. Vi mener som sagt, det er forkert at begynde på denne måde med at slå politisk plat på sagen. Jeg er helt sikker på, at forslagsstillerne, hvis de havde ladet foretage nogle undersøgelser f.eks. over, hvor farlige for sundheden busserne i Københavnsområdet egentlig er, ville finde frem til nogle tal, som var langt værre end dem, vi her diskuterer.

Vi afviser altså forslagene, men håber naturligvis på, at man hen ad vejen finder nogle produkter, som kan erstatte asbest. Det er bare, som om asbest i dag via nogle politiske partier og TV-Avisen er blevet gjort til noget

afskyeligt noget. Vi må trods alt også tænke på, at asbest bliver anvendt i en række produkter, hvor den faktisk er uundværlig, og jeg tror ikke på, at man fra den ene dag til den anden kan gå ud og finde erstatningsprodukter for det.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne vedrørende beslutningsforslag nr. B 133 om tilbagetrækning af dispensationer vedrørende brug af asbest og forbud mod import af asbestholdige produkter, fru Elisabeth Bruun Olesen, har ordet.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil indlede med at takke arbejdsministeren for en positiv tale. Endvidere vil jeg takke socialdemokratiet, SF, de radikale og kristeligt folkeparti, som alle udtrykte sig velvilligt, om end med forskellige prioriteringer og vægtninger.

Debatten er jo kommet langt videre, end den var for ca. et år siden, hvor vi også diskuterede asbest og forbud mod dispensationerne. Dengang var socialdemokratiet endda utrolig meget imod VS' forslag og vendte sig imod det. Ja, den daværende konservative arbejdsminister var sågar mere venlig over for forslaget, end socialdemokratiets ordfører, hr. Taanquist, var dengang. Arbejdsministeren erkendte dengang, at ingen nok så lav grænseværdi kan garantere, at asbestudsatte arbejdere er uden risiko for at pådrage sig en asbestforårsaget kræftsygdom, og på baggrund af VS' forslag henvendte ministeren sig til de steder, hvor man producerer asbestholdige produkter.

Vores forslag førte til, at arbejdstilsynet som nævnt af arbejdsministeren lavede en redegørelse vedrørende asbest, som bl.a. anbefalede en opstramning af dispensationerne til fremstilling af bremsebelægninger. Det var selvfølgelig et stort skridt fremad, at man anbefalede det, da denne dispensation jo indtil det tidspunkt havde været endog tidsubestemt.

I den forbindelse kan jeg sige til hr. Dohrmann, at grunden til, at lige netop bremsebelægningerne i dag er et større problem, end pladerne på Eternitfabrikken nok er, er, at Roulund ikke har haft den samme tilskyndelse til at prøve på at finde nogle andre pro-